

Premis ComiCat

Des de que vam començar amb tot això de ComiCat sempre hem buscat vies per promoure el còmic en català i a banda de la web en sí mateixa, els premis van ser la primera iniciativa. Van seguir d'altres com el llibre i el butlletí. Totes elles han esdevingut eines útils i al nostre parer positives per a la promoció del còmic a casa nostra. Però els premis són potser la més participativa de totes i un cop a l'any compartim amb els lectors del bloc la possibilitat de votar els millors de l'any d'entre una selecció que prèviament hem fet des de la redacció de ComiCat, després d'intenses, i no sempre amistoses, negociacions (ja se sap, els gustos...).

L'any 2009 va ser un any en que es va publicar molta producció autòctona en català, i així es reflecteix en els premis, on poc a poc van apareixent noms més propers. Ara bé, la gran novetat d'aquesta edició és la possibilitat de votar el millor webcòmic en català. Hem vist, d'ençà que vam començar amb la web, nàixer nous webcòmics en la nostra llengua i hem cregut que ja era el moment de donar el pas i posar-los allà on es mereixen, que és amb la resta de còmics en paper.

Guanyadors dels III Premis ComiCat

Millor Còmic: **Ramon Llull. La controvèrsia jueva**

Millor Dibuixant: **Hugo Pratt**

Millor Guionista: **Quim Bou**

Millor Editorial: **Glénat**

Millor Webcòmic: **El Tentacle: <http://www.tentacle.cat/>**

Premi Especial: **Picanyol**

Teniu tota la informació sobre els guardonats, els finalistes i tot el procés en general a <http://www.comicat.cat/search/label/premis>

Esperem gaudir de la vostra participació en la propera edició!

Notícies

Curs “La novel·la gràfica: còmic i literatura?”

Els cursos d'estiu “Els Juliol de la UB”, organitzats per la Universitat de Barcelona, acolliran, del 19 al 23 de juliol, el curs “La novel·la gràfica: còmic i literatura?”, dirigit per Antoni Guiral (escriptor, divulgador de còmics i director de la col·lecció “Del tebeo al manga: Una historia de los cómics” de Panini Comics) i Marta Armengol (traductora i analista literària).

Pot ser un còmic considerat novel·la? Quina diferència hi ha entre el còmic i la novel·la gràfica? Situada entre la novel·la i el còmic tradicional, la novel·la gràfica ha emergit com a terme definitori d'un còmic de capacitats narratives molt més profundes i elaborades que les de la historieta tradicional.

En ple debat sobre la definició i ús d'aquest concepte, aquest curs vol revisar des d'un punt de vista històric i de continguts què és realment la novel·la gràfica, quins són els seus orígens, les característiques i les tècniques narratives, i també quina és la seva relació amb la literatura i amb els còmics en general.

Especialistes i autors de novel·la gràfica, permetran a l'alumnat conèixer de primera mà els plantejaments creatius i de concepte d'un tipus de còmic que, ara mateix, aporta una nova lectura a la historieta tradicional, i ho faran a partir d'una aproximació profunda però alhora divulgativa i entenedora per al públic general.

Font: Universitat de Barcelona

El còmic francòfon es mostra a La Massana

El Museu del Còmic de La Massana, a Andorra, dedica la tercera exposició de la seva trajectòria al còmic francobelga. La mostra aplega una retrospectiva genèrica sobre cent anys d'història del novè art francòfon i una col·lecció de planxes originals, entre les quals un dibuix signat per Hergé, el creador de Tintín.

L'apartat més didàctic de l'exposició és, per així dir-ho, d'importació. L'establiment massanenc, va explicar el seu director, Joan Pieras, farà l'agermanament amb el Còmic Nostrum que se celebra a Mallorca. Per a la recentment tancada edició, l'ARCA –l'associació que gestiona La Massana Còmic i el museu– va enviar una de les mostres de producció pròpia, la centrada en la censura sobre El capitán Trueno i El Jabato. Com a contrapartida, els mallorquins aporten Un segle de còmic francòfon.

El muntatge ofereix una retrospectiva, força genèrica, sobre la producció francobelga al llarg de l'últim segle. Recull una selecció d'autors, representats per reproduccions d'alguna de les pàgines sortides de la seva mà, triades de l'extens fons custodiat al museu d'Angoulême. El recorregut inclou referències als creadors més representatius, des de Caran d'Ache fins a Nicholas de Crécy.

A la Massana, la proposta s'ha enriquit amb la inclusió de quinze originals, procedents de la col·lecció personal de Pieras i que en algun moment acabaran formant part del fons museístic.

Museu la Massana Còmic, Plaça de les Fontetes, La Massana, Principat d'Andorra. Horaris: Dimecres: de 17 h a 19h30 h i Divendres: de 17 h a 19h30 h. Fins el 15 d'agost.

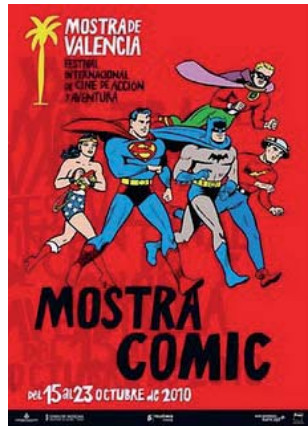
Font: Diari d'Andorra, El Periòdic d'Andorra

Còmic a la Mostra de València

Pel que sembla la gent responsable de la Mostra de València ha decidit dedicar aquest any un espai per a un nou esdeveniment dedicat al món del còmic i coordinat per Borja Crespo. Es tracta de la Mostra de Còmic, que se celebrarà del 15 al 23 d'octubre.

En aquest nou esdeveniment es preveu fer coincidir la celebració del 75é aniversari de l'editorial nord-americana DC còmics, per al qual està previst un cicle de pel·lícules, exposició amb vestuari i atrezzo de Batman, Superman i altres, pàgines originals, i altres activitats habituals en festivals de còmic. Per ara desconexim els detalls o la ubicació exacta de l'esdeveniment, que esperem aniran informant a mesura que s'acosti el moment.

La polèmica s'ha desfermat quan s'ha descobert que el cartell de la Mostra Còmic, dissenyat per Mariscal, és una còpia d'una coberta d'Irwin Hansen pel "All Star Comics #36" publicada el 1947. Recordem que tot això es paga amb diners públics. Per cert que el web de la mostra únicament està disponible en espanyol, esperem que per ara.

Neix el Saló del Còmic Social

La 1ª edició es va celebrar els dies 7, 8 i 9 de maig del 2010 a la Fontana Espai Jove de Gràcia. L'entrada va ser lliure.

Segons els organitzadors, el Saló de Còmic Social vol ser una vinyeta oberta al món, als conflictes socials, a les lluites de moltes persones en diferents punts del planeta, una mostra de sentiments, somnis i il·lusions i un espai on poder expressar lliurement les idees.

Als actes es van debatre temes com la salut, la joventut, la crisi o la guerra civil. Es va comptar amb la participació de Maria y Miguel Gallardo, autor de Maria i jo, Cristina Duran i Miguel A. Giner Bou (Una posibilidad entre mil), Mario Torrecillas i Tyto Alba (El hijo), Jaime Martín (Sangre de barrio), Ricardo Hermida, Hernan Migoya i Joan Marin (Olimpita), Anibal Mendoza i Martin Tognola (Barcelona low cost), Antonio Altarriba (El arte de volar), Carlos Giménez (36-39) i Antonio Martín, historiador del còmic.

Font: Attac Catalunya, Bloc del Saló

III concurs Creacomarc marcat per la discriminació de la llengua catalana

La discriminació lingüística es consolida al III Creacomarc portat a terme per la CAM-Caja Mediterráneo. Una nota de premsa en castellà en una web en castellà i un apunt en castellà en un bloc en castellà posen de relleu el paper que ha tingut la llengua pròpia dels valencians en aquest concurs de còmic: nul.

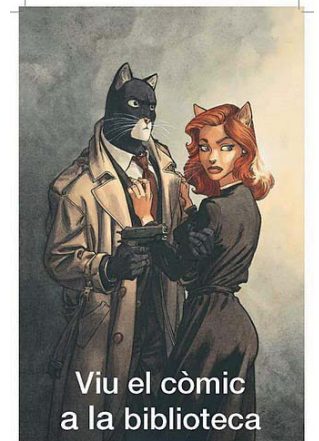
Segons les bases, per tercer any consecutiu tampoc no s'ha pogut participar amb una obra escrita en català, mentre que el concurs resta obert a tota la comunitat castel·loparlant del món.

Una vegada més, la CAM ha tornat a discriminar la llengua i la cultura de molts valencians que hi tenen dipositats els seus estalvis. Als darrers dos anys, aquesta entitat tampoc va voler respondre a cap pregunta de ComiCat sobre la seva política lingüística.

Viu el còmic a la biblioteca

La Diputació de Barcelona ha editat un cartell per difondre el còmic a les biblioteques municipals. Elaborat amb la col·laboració del Grup de Treball de Biblioteca i Còmics del Col·legi Oficial de Bibliotecaris-Documentalistes de Catalunya, el cartell arribarà aquest mes de juny a tota la Xarxa de Biblioteques Municipals de la província i també a la resta de biblioteques municipals catalanes.

El material convida a descobrir el còmic a la biblioteca i conté una imatge cedida per Norma Editorial de Blacksad, una sèrie d'històries franceses creada pels espanyols Juan Díaz Canales com a guionista i Juanjo Guarnido com a dibuixant. Les vinyetes se situen a principis de la Guerra Freda als Estats Units i estan protagonitzades pel detectiu John Blacksad.

El còmic viu darrerament un moment dolç. Al tancament de l'any 2009 es va superar per primera vegada el mig milió de préstecs de còmics a la Xarxa de Biblioteques Municipals de la Diputació de Barcelona, concretament el nombre de préstecs se situava en 540.000, xifra que suposa un increment de més del 20% respecte el préstec de còmics l'any 2008.

L'interès que desperta el món del còmic també s'evidencia amb la diversitat de biblioteques de la Xarxa que disposen d'un fons especialitzat en còmics. És el cas de les biblioteques de Barcelona com Bon Pastor, Ignasi Iglésias-Can Fabra, Vapor Vell i Francesca Bonnemaïson, també la Biblioteca Central de Cornellà de Llobregat, Josep Soler Vidal de Gavà, del Casino de Manresa, Torras i Bages de Vilafranca del Penedès, Armand Cardona Torrandell de Vilanova i la Geltrú, les biblioteques de l'Hospitalet de Llobregat com Tecla Sala i Can Sumarro, i la Biblioteca Jaume Perich Escala de Premià de Mar, especialitzada, aquesta última, en còmic polític. A més, diverses biblioteques també compten amb clubs de lectura sobre còmics i alguns també sobre manga.

Font: Diputació de Barcelona

Nous webcòmics

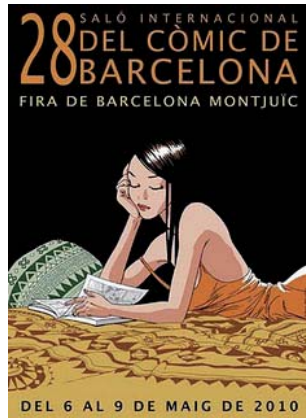
Alguns webcòmics en català de recent aparició:

- * Otakuestion: <http://animesque.cat/otakuestions/>
- * Condonitis [+18]: <http://condonitis.blogspot.com/>
- * ZombiPie: <http://sites.google.com/site/zombiepiecomic/>

Els Premis del Saló del Còmic de Barcelona

El lliurament dels Premis del Saló del Còmic de Barcelona, els guardons més prestigiosos que es concedeixen a l'Estat Espanyol en l'àmbit de la historieta, ha tornat a demostrar l'excel·lent moment creatiu que viu el món de les vinyetes en una cerimònia celebrada en el Palau de Congressos de la Fira de Barcelona.

El gran guanyador de la nit ha estat la novel·la gràfica *El arte de volar* (Edicions de Ponent), d'Antonio Altarriba (guionista) i Kim (dibuixant), guardonada en la categoria de millor obra espanyola publicada en 2009, millor guió i millor dibuix. *Génesis* (La Cúpula), l'últim treball del pare del underground, Robert Crumb, s'ha alçat com guanyador en la categoria de millor obra estrangera publicada a Espanya en 2009.

Guanyadors de les votacions professionals:

- Millor obra estrangera publicada a Espanya el 2009: *Génesis* de Robert Crumb (Ediciones La Cúpula)
- Premi Josep Toutain a l'autor revelació del 2009: Alfonso Zápico
- Millor obra d'autor espanyol 2009: *El arte de volar* de Antonio Altarriba i Kim (Edicions de Ponent)
- Millor guió d'autor espanyol 2009: *El arte de volar* de Antonio Altarriba (Edicions de Ponent),
- Millor dibuix d'autor espanyol 2009: *El arte de volar* de Kim (Edicions de Ponent),
- Millor revista del 2009: *Dos Veces Breve*
- Millor fanzine del 2009: *Gato Negro*
- Premi a la divulgació de la historieta 2009: www.entrecomics.com
- Premi a la llibreria especialitzada 2009: *Espacio Sins Entido*
- Gran Premi: Rubén Pellejero

Guanyadors de les votacions populars:

- Millor obra estrangera publicada a Espanya el 2009: *El Increíble Hércules: Amor y Guerra* (Panini) de Greg Pak, Van Lente, Clayton Henry, Salva Espín.
- Millor obra d'autor espanyol 2009: *El Juego de la Luna*, de José Luis Munuera i Enrique Bonet (Astiberri Ediciones).
- Millor guió d'autor espanyol: Enrique Bonet per *El Juego de la Luna* (Astiberri Ediciones)
- Millor dibuix d'autor espanyol 2009: Daniel Acuña per *Los Eternos nº 1: matar a un Dios* (Panini)
- Millor autor revelació espanyol 2009: Tomeu Pinya
- Millor revista: *Dolmen*
- Millor fanzine: *El Cuaderno de Tesla*
- Premi a la divulgació del còmic: Jordi Ojeda

Font: FICOMIC

Actualitat ComiCat

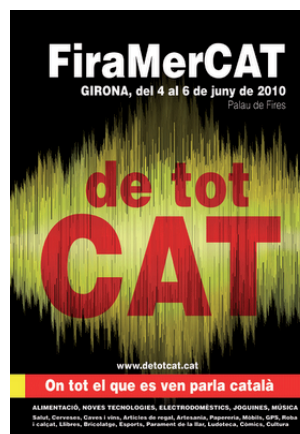
Estrenem nova imatge!

Si amb el segon aniversari vam estrenar domini .cat, aquest any, que ja fa tres anys que caminem per aquests mons, hem decidit renovar la nostra imatge. Nou logo, nou disseny de la web, nou aspecte del Twitter i de la pàgina del Facebook (logo, imatge corporativa i color de mojito per a la web gentilera de l'il·lustríssim Àlex Solà).

Aquest canvis, i això de tenir un logo propi, en ha portat a ànsies desconegudes de poder i intencions serioses de conquerir el planeta. Amb aquest objectiu hem dissenyat unes samarretes de ComiCat, per tots aquells que vulguin estendre la paraula de Salses a Gotham City i de Neo Tokyo a Maó. Aconsegueix la teva samarreta per 15€ més despeses d'enviament! Més informació a www.comicat.cat

ComiCat a la Fira MerCAT de Girona

El passat mes de Juny vam estar a la Fira MerCAT a Girona amb un estand propi amb el bo i millor del còmic en català. A banda de poder adquirir còmics en català editats per Norma Còmics i Edicions Glénat, que amablement ens van cedir part del seu catàleg en dipòsit per poder-lo oferir al públic de la Fira, també vam portar un dels millors llibres sobre còmic en català, la Guia ComiCat 2009. I per qui encara no la tenia la del 2008.

Però no tot va ser venda a l'estand de ComiCat, dissabte al matí va venir Quim Bou i l'associació "4 Rius de tinta" que a banda de dur a terme la seva reunió mensual també van realitzar un còmic en viu. A la tarda van tenir a l'Àlex Saló que va signar exemplars de la seva obra "Fills dels 80". Per altra banda vam tenir l'honor de compartir l'estand amb l'Àlex Solà d'"El Tentacle" amb el qual vam poder promocionar els webcòmics fets a casa nostra. També es van incorporar els germans Deamo que van presentar i signar exemplars de la freak i genial "Sèrie B". I per demostrar com mola fer webcòmics l'Àlex va fer una tira allà mateix, en directe, a pèl amb la Wacom (mmm això es pot entendre malament, que no s'entengui si us plau).

P o d e u veure fotos de l'esdeveniment al nostre web i també llegir la repercusió a mitjans de comunicació com directecat, *Nació Digital* o el diari *Avui*.

Novetats

Edicions Glénat

NARUTO 41

Masashi Kishimoto

KIMAGURE ORANGE ROAD 8

Izumi Matsumoto

INU-YASHA 49

Rumiko Takahashi

CINTURÓ NEGRE 10

Naoki Urasawa

LOVE HINA 12

Ken Akamatsu

BLEACH 30

Tite Kubo

BARCELONA LOW COST

Martín Tognola, Aníbal Mendoza

ABULIO

Joan Cornellà

SÈRIE B

Deamo Bros.

Norma Editorial

ALÍCIA EN UN MÓN REAL

Isabel Franc, Susanna Martín

CORTO MALTÈS: LA LLACUNA DELS MISTERIS

Hugo Pratt

YAKARI VOL. 2

Job i Derib

ERIC CASTEL 7. LA NIT DEL TIBIDABO

Reding, Hugues

OT EL BRUIXOT. VOL. 2

Picanyol

Símbol Editors

TOM SAWYER DE MARK TWAIN

Rad Sechrist / Tim Mucci

DRÀCULA DE BRAM STOKER

Ben Caldwell/ Bill Harriar / Michael Mucci

Dolmen

KÒMIC 2

vv.aa.

BALEARS ABANS I ARA #1: PREHISTORIA I

Quim Bou

Grup 62

LA RECERCA

Eric Heuvel, Ruud van der Rol, Lies Schippers

Alfaguara

CREPUSCLE 1

Young-Ho Kim i Stephenie Meyer

Bang Edicions

EL RETORN A LA TERRA 4. EL DILUVI

Jean-Yves Ferri, Manu Larcene

Cruïlla Editorial

L'ILLA DEL TRESOR

David Chauvel / Frédéric Simon

Panini

HEROIS DE LA MASIA

Paco Cavero, Roger Tallada

Comic Books

EL SECRET DE L'ILLA DE LES BALENES

Tea Stilton

Salamandra

EL PETIT PRÍncep

Joann Sfar

Ricard Dilmè

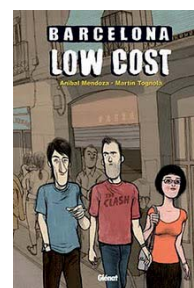
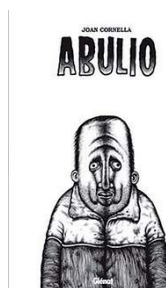
SERRALLONGA BANDERA NEGRA

Ricard Dilmè

Bromera

PETJADES (CÒMIC + CD + DVD DE VERDCEL)

Alfons Olmo, Daniel Olmo

Articles

Taula rodona sobre els museus de la cultura popular al Saló del Còmic de Barcelona

Avui, s'ha fet una taula rodona al Saló per parlar de Els museus de la cultura popular: rock, còmic & il·lustració. Participaven (segons la foto, d'esquerra a dreta): Manuel Barrero, director de Tebeosfera, Carles Santamaría, director del Saló del Còmic, Jordi Tardà, crític musical, director del futur museu del rock, i col·leccionista de Tintín, Antonio Altarriba, guionista del premiat *L'art de Volar*, Luis Gasca, del Centro de Investigación del Còmic Luis Gasca de Sant Sebastià, i finalment un moderador de Ficomic.

Manuel Barrero, en les seves diverses intervencions ha parlat del poc que s'ha cuidat al país la cultura popular. A Tebeosfera, que es dediquen a catalogar els còmics espanyols de 1915 fins ara, tenen referències de unes 10.700 col·leccions i més de 70.000 títols. Creu que encara falta molta feina a catalogar, sobretot dels anys trenta.

Jordi Tardà està treballant en el projecte del museu del rock que anirà a Les Arenes (Plaça Espanya) de Barcelona. Vol un projecte didàctic i poder fer col·laboracions amb el futur Museu del Còmic, per projectes que involucrin rock i còmic.

Tardà explica la relació amb Nick Rodwell, gestor de l'empresa que controla els drets d'autor d'Hergé. La visita de Rodwell a casa seva i a Girona posteriorment, primer lloc a on Tardà va exposar la seva valuosa col·lecció d'objectes de Tintín. L'exposició de la Fontana d'or (Girona-2007), amb 150.000 visitants va ser possible gràcies a seguir un estricte protocol dictat per Nick Rodwell. Seguirien exposicions a Madrid, València (500.000 visitants), Vitòria, Avila,... Li agradaria arribar a acords amb el futur Museu del Còmic de Badalona.

Carles Santamaría, un dels tres comissaris que treballa en el projecte de Museu del Còmic, parla de les dificultats que suposa que Badalona estigui al costat del mar, per la conservació de les peces. Tindran especial cura de les condicions d'humitat i temperatura que poden afectar el paper. L'edifici abandonat des de fa trenta anys, calcula que es podrà acabar en l'apartat de obres a principi del 2011. A partir de llavors es treballaria en el projecte museístic estricte per poder inaugurar a finals de 2012 o principis de 2013. Es comença a treballar en el fons, que vindria de tres fonts: col·leccions públiques (Biblioteca de Catalunya, Casa de l'Ardiaca,...), autors, col·leccions privades. Un dels objectius seria digitalitzar el fons amb aparells d'alta definició per poder-ho posar a l'abast del públic.

Antonio Altarriba ens parla de l'amnèsia que tenim amb els propis referents del món de la cultura popular i com ha de canviar això, recuperant patrimoni. Els centres que es dediquin al món de l'història han de treballar en xarxa, no en competència. Un dels seus projectes seria recuperar texts històrics i estudis que s'han realitzat fins ara sobre el còmic i aconseguir que fossin fàcilment consultables digitalment.

Luis Gasca creu que només hi ha d'haver un gran Museu del Còmic, el de Badalona. Tots els altres haurien de ser complementaris. Parla que el fons que hi han al Centro de Investigación del Còmic donat la precarietat del paper i de les cintes que té en vídeo del tema còmic no poden sortir d'allà, sinó es copiat en un altre format. En un darrer incís diu que tant els hereters dels drets d'Hergé com els d'Hugo Pratt els mou un excessiu afany de lucre. Tothom ha coincidit en un punt, la necessitat de preservar el llegat cultural popular per el present i per les futures generacions.

Jordi Riera

Resenyes

FRANCO CONTRA FLASH GORDON

Vicent Sanchis

Edicions 3 i 4

230 pàgines

22 €

Amb aquest estudi, Vicent Sanchis va guanyar la darrera edició del Premi Joan Fuster d'Assaig dins els Premis Octubre. Aquesta distinció ja ens pot donar una idea de la qualitat d'un treball que s'endinsa en una època de la nostra història col·lectiva que encara fa córrer rius de tinta (electrònica, o no). El que, a primer cop d'ull, pot semblar un assaig teòric difícil de pair pel tema que tracta (la censura franquista) es converteix, en mans de Vicent Sanchis, en tot un viatge apassionant per aquests anys tan durs de la nostra història política. De fet, sota l'excusa de la censura al còmic de Flash Gordon durant la dictadura franquista, trobem una lliçó d'història contemporània molt completa, ja que Sanchis repassa els fets polítics (i bèl·lics) que van més enllà de la dictadura, i es remunta a la Restauració i a la Segona República a l'inici de l'assaig per oferir una perspectiva molt més àmplia del tema estudiat.

Com queda clar al títol, la publicació de Flash Gordon a l'Estat espanyol és l'eix sobre el qual es vertebrava l'estudi. Però no hem de perdre de vista el subtítol de l'obra "La censura franquista aplicada a les publicacions infantils i juvenils (1936-1977)". Els exemples més nombrosos provenen de l'obra d'Alex Raymond i les reproduccions de vinyetes de diferents edicions corresponen a aquest personatge, però el context en què se situa la seva publicació és molt més ampli i afecta també altres mostres de còmic que veuen la llum durant aquests anys.

Més enllà del detall concret que afecta les edicions del còmic estudiat (supressió de vinyetes, manipulació de dibuixos, desaparició d'arguments, etc.) el que interessa és posar damunt la taula aquests detalls de bracet amb la ideologia del règim franquista (i, de retruc, d'altres sistemes totalitaris de l'època). Tot plegat fa que la lectura sigui molt amena, alhora que rigorosa, i que sigui molt atractiva als ulls de l'aficionat als còmics, però també a tota persona interessada en conèixer amb detall els aspectes culturals d'aquesta època i la seva repercussió en la societat. Un assaig totalment recomanable que es devora, en la seva major part, com si fos una novel·la.

Emili Samper [Nightwing80]

ABULIO

Joan Cornellà

Glénat

64 pàgines, blanc i negre

12 €

Abulio. Amb aquest nom la cosa no podia eixir per altre cantó. Estem davant un còmic que, malgrat l'aspecte d'àlbum decent que li dóna una bona edició dins la col·lecció dels Premis Coll, és pur còmic "underground". La seva deliciosa flaire m'ha fet recordar els millors moments de la revista "Nosotros somos los muertos", així com aspectes d'autors de la talla de Daniel Clowes, Charles Burns, Max Anderson, Blanquet, Paco Alcázar, Julie Doucet o Thomas Ott.

Però, malgrat tots els referents, la personalitat de Joan Cornellà Vázquez (és net del gran Vázquez!) s'aprecia clarament. Així, aconsegueix construir un univers propi tant en l'apartat gràfic com al guió. La contundència del primer va emparellada amb la del segon i ambdues són capaces d'imprimir en el lector una doble força d'atracció i repulsió. És l'efecte que produeix un humor negre ben entès, unes històries angoixants que ben bé podríem qualificar de futur distòpic, i un estil de dibuix malaltís.

Em resulta difícil explicar en poques paraules la peripècia d'Abulio, envoltat de pensionistes terroristes, conspiracions i d'altres successos paranoics. És millor que ho veieu per vosaltres mateixos. Això sí, us puc assegurar que en cap moment no es perd en el surrealisme gratuït en el que sovint cauen els còmics d'aquest gènere. "Abulio" sembla amagar un rerefons de veritat i reflexió que potser és el secret de l'èxit de la seva proposta. És com quan hom té un malson format per elements que coneix però l'envaeix el desassossec per com es comporten.

En definitiva, "Abulio" és un còmic que paga la pena llegir per la seva visió intel·ligent i arriscada, i per l'èxit del seu resultat. Si us agrada el còmic en la seva vessant més "underground" (per artística i adulta) el trobareu genial. I si no és així he de dir que el trobe ben capaç de sorprendre-vos. Per cert, escolliu la versió en català.

Marc Pastor i Sanz (Per Tutatis!)

BARCELONA LOW COST

Aníbal Mendoza, Martín Tognola

Glénat

56 pàgines, color

12 €

Un migrant de molt lluny, un de més a prop i una autòctona que viuen a un pis compartit a Barcelona són el centre d'aquest relat. La història, feta d'episodis curts, gira entorn a una vida que es va trampejant amb pocs diners, treball precari, habitatge car i les conseqüències que tot això comporta. La crisi va començar fa molt temps pels de la generació que volta els trenta anys, la que aquí es veu reflectida. En general podríem

JOAN CORNELLÀ
ABULIO

dir que som immadurs, uns eterns adolescents, i el nostre projecte de vida cada dia sembla més lluny. És just el retrat que se'n fa en aquest àlbum que, contra el que es podria pensar, conserva un to que oscil·la entre el costumisme i la comèdia.

El guió es desenvolupa poc a poc, es pren el seu temps per fer-nos copsar cada aspecte de la història, de la vida d'aquests tres. Potser li falta aprofundir un poc més en certs aspectes però en general diria que aconsegueix allò que es proposa. La lectura es àgil i hom li acaba prenent simpatia als personatges. L'apartat gràfic, espectacular i molt ben treballat, arrodoneix l'estil propi de la proposta. Cada escena està tractada amb personalitat pròpia, treballant el dibuix, el color, les textures, etc. La plasticitat d'aquest còmic és possiblement el que primer crida l'atenció però també un dels seus punts forts en fer una valoració final després de la lectura. Com a únic punt negatiu diria que potser aquesta bellesa dóna al conjunt un cert punt frívol.

En general, com passa amb la resta d'àlbums guanyadors dels Premis Coll, paga la pena de llegir. A banda del valor que té apostar per autors novells i editar-los en català, aquesta obra encerta en acostar-se a una realitat que difícilment podrem trobar en traduccions d'autors que no visquen per aquí. Recomanable, especialment si sou de la generació de la que parlava.

Marc Pastor i Sanz (Per Tutatis!)

SÈRIE B

Deamo Bros.

Glénat

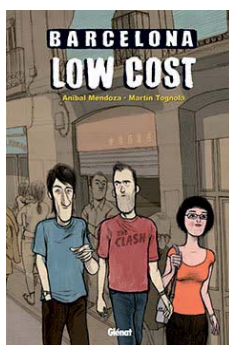
80 pàgines

15 €

Un funcionari que sempre es desperta en dilluns. Peter Jackson matant guionistes zombi al festival de Sitges. Una empresa de viatges low cost en el temps. Alienígenes d'un planeta glaçat estiuellant a Lloret de Mar. Un pis de l'Eixample que cada dia es fa més petit. Què dimonis és tot això? Tot això i molt més és... Sèrie B.

La col·lecció Carnet Jove de Glénat creix, un any més, amb aquest exemplar corresponent al guanyador de la darrera edició, fruit de la beca Carnet Jove que busca promoure l'art seqüencial amb la publicació de col·laboracions puntuals i de toms monogràfics. Aquesta col·lecció ha vist néixer, en les anteriors edicions, Zombiosis i Fills dels 80. Ara és el torn dels Deamo Bros., o el que és el mateix, els germans Danide i Raúl Deamo, amb Sèrie B, que Glénat va presentar com a novetat en el Saló del Còmic d'enguany.

El resum que trobem a la contracoberta ja ens dóna una primera idea del que trobarem a Sèrie B. Sota l'excusa i l'embolcall gràfic de les clàssiques (i ben recordades) pel·lícules de baix pressupost de temàtica fantàstica i ciència ficció, l'àlbum recull un total de 7 històries: "La consciència del silici"; "Sempre és dilluns"; "Invasió estival"; "Viatges low cost en el temps"; "L'incrèible pis minvant"; "De Mart a la Terra"; "Latac dels guionistes zombis". Clou el volum un dossier extra amb "Els meus pares són d'un altre planeta" (publicat originalment a la revista Amaníaco), "Sense cos" i un recull d'il·lustracions. La base és sempre la mateixa: partir d'una situació real amb la que ens podem trobar en el nostre dia a dia i

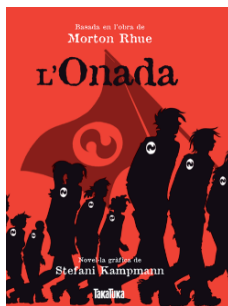
capgirar-la gràcies a l'aparença estètica d'una pel·lícula de sèrie B. Aquestes històries, de format curt, s'acosten al lector per la seva localització geogràfica catalana concreta i, alhora, se'n allunyen per la presència d'extraterrestres, robots i zombis. El doble joc permet als autors parlar irònicament de temes totalment actuals amb la distància que dona el format escollit. I és que l'humor és l'ingredient bàsic d'aquesta Sèrie B en còmic.

El racisme, el turisme, el descontrol del temps, la rebel·lió de les màquines o l'especulació urbanística són alguns dels temes que trobem en aquestes vinyetes farcides de referents clàssics (no només cinematogràfics sinó també literaris i televisius) que imiten (parodiïen i homenatgen alhora), ja sigui en forma de personatges, de situacions o de cites. En aquest sentit, dos detalls a tall d'exemple. D'una banda, les portades que il·lustren el títol de cada història, tota una recreació dels pòsters de les pel·lícules d'aquesta època. Per l'altra, les cites que apareixen a l'inici de cada història que beuen d'aquestes mateixes fonts. Gràficament l'obra va del bracet de les històries presentades i ho fa de manera excel·lent. Hi ajuden el to bicolor de les vinyetes, el seu dinamisme (creixent en els moments de més tensió) i la tipografia utilitzada a la portada inicial de cada història. En la mateixa línia trobem l'edició conjunta del còmic, amb les pàgines acolorides també en bicolor aconseguint un efecte usat que lliga amb el to de les històries. En definitiva, tot un encert que pren magníficament el relleu humorístic dels Fills dels 80 (publicat l'any passat en aquesta mateixa col·lecció), seguint un nou registre temàtic i formal que agradarà als amants dels productes de sèrie B i als qui busquin una manera diferent de veure alguns dels problemes que planteja la nostra societat.

Emili Samper [Nightwing80]

L'ONADA

Stefani Kampmann, Morton Rhue
Takataka
176 pàgines, tapa dura, blanc i negre
19,00 €

En 1967 Ron Jones, un professor de secundària nord-americà va ser incapaç de fer entendre als seus alumnes com va ser possible que el poble alemany es deixés endur per la barbàrie nazi. Els mitjans docents tradicionals no van funcionar i, per solucionar-ho, va idear la realització d'un experiment sociològic. Aquest consistia a simular el naixement d'un moviment autoritari basat en la disciplina al que va anomenar "La Tercera Onada" i al qual va fer participar els alumnes sense explicar-los les seves veritables intencions. Per a la seva pròpia sorpresa, l'assumpte va funcionar terriblement bé, els alumnes es van implicar fins a límits insospitats i les conseqüències se'ls van anar de les mans en tan sols una setmana. Tant els pares com la resta de professors van exhortar Jones a posar-hi fi i aquest ho va fer donant una veritable lliçó que segurament els estudiants no oblidaran mai.

Aquest fet real va ser motiu d'adaptacions literàries, cinematogràfiques, teatrals i fins i tot en format d'una novel·la gràfica com la que ara ens ocupa. La berlinesa Stefani Kampmann realitza aquí una adaptació del llibre de Morton Rhue, conegut escriptor de literatura juvenil, amb gran intel·ligència. En tot moment posa els seus

dots artístics al servei del contingut, el qual intenta primer de tot fomentar la reflexió en el lector. Es nota que no perd mai de vista ni el públic al que es dirigeix ni la qüestió de fons, i ho fa mantenint l'interès. La lliçó sobre com combatre el feixisme i la temptació autoritària queda clara: no es tracta d'un enemic exterior, "està entre nosaltres i dins de nosaltres".

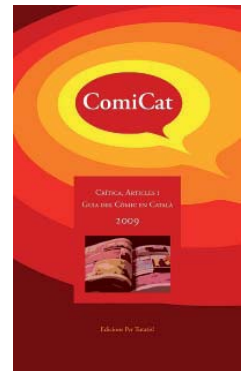
Amb un dibuix atractiu, de gran dinamisme, i un ritme narratiu àgil i intens, aquest còmic resulta tan interessant com a útil, doncs no volguérem haver de repetir l'experiment. La recomanació al públic juvenil és obvia, així com la seva vàlua com a material docent, però trobe que qualsevol lector trobarà aspectes positius. Per últim, cal aplaudir l'esforç de Takataka en la realització de dues edicions simultànies, una en espanyol i una altra en català, una llengua que com sabreu va ser víctima de la nostra pròpia "onada".

Marc Pastor i Sanz (Per Tutatis!)

Nou llibre de ComiCat

COMICAT: CRÍTICA, ARTICLES I GUIA DEL CÒMIC EN CATALÀ 2009

Edicions Per Tutatis!
140 pàgines, 10,2x15,2 cm.
10,44 € + enviament
PDF gratuït

Seguint la línia encetada l'any passat, aquest nou volum recull part dels continguts que han aparegut al bloc durant el 2009.

En el llibre hi trobareu les crítiques de còmic publicades al bloc, una selecció dels millors articles, un repàs als Premis ComiCat i la guia de còmics editats en llengua catalana l'any 2009.

Aconseguiu-lo a <http://stores.lulu.com/pertutatis>

Sobre el Butlletí de ComiCat

ComiCat és un bloc sobre còmics en català realitzat per un grup de blocaris amants del còmic. Volem compartir i difondre la nostra afició i potenciar, especialment, els còmics en català (tant la producció pròpia com la traducció d'obres estrangeres) així com donar ressò a l'activitat que en aquest àmbit es desenvolupa en les terres de parla catalana.

ComiCat som Javier del Campo de *fonamental*, Jaume Salvà de *Nou Llunari*, Marc Pastor de *Per Tutatis!*, Emili Samper [Nightwing80] de *Meo Quidem Animo*, Utrescu de *Coses de l'Utrescu*, Jordi Riera de *Catàleg de Còmic en Català*, Àlex Solà de *El tentacle*.

Aquest butlletí té l'objectiu de potenciar aquesta tasca de difusió del còmic en la nostra llengua amb un recull trimestral d'informació, novetats, articles i ressenyes. Per això, permetem la seva lliure difusió i demanem el vostre recolzament.

El Butlletí de ComiCat es publica sota Llicència Creative Commons Reconeixement - No comercial - Compartir Igual 3.0. Això vol dir que sou lliures de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra i fer-ne obres derivades, amb les condicions següents: reconèixer l'autoria, no fer un ús comercial i compartir sota la mateixa llicència.

Podeu contactar amb nosaltres a catacomic@gmail.com